

Lov af 16de April 1873 er givet Bygningsafgiftsfrihed for. Naturligvis sker det under den Forudsætning, at Bygningen virkelig benyttes i dette Øjemed, og ikke i andre Øjemed, som under ingen Omstændigheder kunne anses for heldige, og som i alt Fald ganske i Almindelighed bør udelukkes derfra, saa som naar der er Tale om Forlystelser, Spirit og deslige. Denne Grænse er ogsaa dragen ved Slutningen af Paragraffen, hvor det hedder: „alt under Forudsætning af, at de paagældende Bygninger og Lokaler ikke ere indrettede for andet Øjemed eller i alt Fald kun indtagelsesvis benyttes saadant.“ Derved er det ogsaa klart, at man kommer til at udelukke Præsteboliger, som maatte findes i de paagældende Kirkebygninger, og dernæst ogsaa saadanne Forsamlingshuse, der vitterlig eller ifølge deres hele Indretning og Bestaafenhed ere indrettede i det mindste til noget andet Hovedformaal end til at fremme Oplysning og Dannelse. Nu har man ogsaa det forekommer mig meget udflydigt, ment, at der var Grund til Uenighed i visse Tilfælde, til at undtage for Bygningsafgift et Forsamlingshus, hvor der kun indtagelsesvis holdes en Forsamling, et Møde eller Sammenkomst, som ikke har en oplysende Karakter, men i øvrigt er udflydigt i sit Væsen. Jeg har ikke troet, at det var tilstrækkelig Grund for mig, til at modsætte mig Paragraffen saaledes, som den nu lyder, idet jeg maa anerkende, at dens Hovedøjemed er berettiget, og der er taget saadanne Forsigtighedsregler, at den ikke kommer til at virke mod sit Øjemed. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale Tinget at stemme for denne Paragraf.

Øvesen: Jeg vil gerne tillade mig at udtale min Tak til den højtærede Finansminister saa vel som den højtærede Kirkeminister for den velvillige Maade, hvorpaa de have stillet sig til det indbragte Lovforslag, som jeg har den Tro om, at naar det bliver ophøjet til Lov, vil det blive modtaget med Tak af mangfoldige, navnlig ogsaa af Smaataarsfolk trindt omkring i Landet. Hvad jeg navnlig har bedt om Ordet for, er for at spørge den højtærede Finansminister, om Meningen med Bestemmelsen i § 1 er den, at der skal indgives et Andragende til Finansministeren for at han kan fritage de Bygninger, hvorom der her er Tale, fra Bygningsafgiften.

Finansministeren (E. Strand): Det er en Misforstaaelse, af det erede Medlem, at Andragenderne blive at indsende til Finans-

ministeriet. Det er en Anmeldelse, der finder Sted til den rette Autoritet ude paa Landet. I Loven af 16de April 1873 § 9 bestemmes, at de nærmere Regler for de Anmeldelser og Besvigeligheder, som Bestemmelserne i de foranstaaende §§ 6 og 7 kræve, og derunder tillige Bøder for urigtige eller forsumte Anmeldelser, i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, fastlægges af vedkommende Minister og bekendtgøres ved dennes Foranstaltning. Det er altsaa slet ikke direkte til Ministeren, at der rettes noget Andragende, men det er Ministeren der er bemyndiget til at bestemme, hvorledes Anmeldelserne d. s. v. skulle finde Sted.

Da ingen yderligere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling blev vedtaget med 9 Modstemmer.

Formanden: Siden vi gaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, skal jeg meddele, at jeg fra Folketingets Formand har modtaget Meddelelse om, at Folketinget for sit Vedkommende til Medlemmer af Fællesudvalget angaaende Indfødsretslovsforslaget har valgt: Translatør Bajer, Gaardejer R. Nielsen, Gaardejer S. Sorgen- sen, Grev Schæl, Kammerherre D. Scavenius, Gaardejer Bach og Gaardejer Nøhr.

Dernæst har jeg ligeledes fra Folketingets Formand modtaget tvende Skrivelser først Underretning om, at Folketinget for sit Vedkommende tiltræder Forslaget om Tallet af Medlemmer — nemlig 18 Medlemmer, 9 valgte af hvert Ting — til Fællesudvalget angaaende Lovforslaget om Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg og dernæst en Skrivelse, der nævner de 9 Medlemmer, som Folketinget har valgt for sit Vedkommende til at indtræde i dette Fællesudvalg. Disse 9 Medlemmer ere Gaardejer C. Ravn, Gaardejer R. Nielsen, Gaardejer Sloth, Kammerherre Klein, Kammerherre Lütichau, Professor Scharling, Læge A. Nielsen, Husmand Nasmussen og Husmand B. Christensen.

Der er altsaa ikke længere nogen Grund for, at Landstinget vælger 9 Medlemmer for sit Vedkommende, og man har paa sædvanlig Maade underrettet mig om, at man i hvert Ting har foretaget sig om følgende 9 Medlemmer til for Landstingets Vedkommende at tiltræde Fællesudvalget,